

TOLLAREN

– Hundvärldens glada pajas

Text: Ulla Sørensen

Foto: Søren Wesseltoft

Översättning: Karin Dierks-Eckhardt

Nova Scotia Duck Tolling Retriever är en tvättäkta, infödd kanadensare. Men nu har rasen också gjort sitt intrång till Norden, Danmark närmare bestämt, representerad av två charmiga valpar. Hundsport har besökt Nete Brønlund Jensen, som har den ena av valparna och just den dagen hade den andra på besök.

Det hela började för mer än ett år sedan, berättar Nete Brønlund Jensen. I en kanadensisk hundtidning läste jag en artikel om The Nova Scotia Duck Tolling Retriever och jag föll för den med dunder och brak. Både för dess utseende och för dess egenskaper.

- Men jag slog bort tanken ur huvudet igen, för rasen är inte godkänd av FCI. Men i december kom godkännandet plötsligt och då var det inte långt från dröm till handling.

- Det skickades brev iväg till Kanada. Till specialklubben och till alla de uppfödare, jag kunde hitta. Det kom bara ett enda svar, med det var lyckligtvis från några helt underbara människor, och så rullade det hela igång.

Två tikar

- Under tiden hade några vänner, Finn och Susanne Bram Lange, också blivit intresserade. Vi importerade var sin tik och de skall nu växa upp och finna sig tillrätta, innan vi importerar ett par hanhundar och kanske också ett par tikar till, så vi kan få igång en avel härhemma.

Westerlea's Red Tilly och Westerlea's Lucky Toller anlände med flyg till Kastrup i juni och sedan dess har de varit båda familjernas stora upplevelse. Från första ögonblicket var hundarna helt opåverkade av situationen.

Tollaren har på det hela taget ett helt underbart temperament. Den är självsäkrare än en labrador retriever. Till sinnet liknar den mest en chesapeake bay retriever.

Den är också fysiskt en robust hund. Pälsen blir så småningom tjock med massor av underhår, som håller hunden torr t o m i vatten. Precis som en newfoundlandshund.

Tollaren är en alltigenom äkta kanadensare. Skapad för utomhusliv och jakt.

Lite rashistoria

Tollaren började sin utveckling i Little River District i Yarmouth County, Nova Scotia, Kanada. Den mest berättade historien om dess ursprung är följande:

Mr James Allen från Yarmouth fick 1860 av en kapten på en skuta en leverfärgad, engelsk släthårig retriever. Det var en tik och han parade den kort efteråt med en korthårig labradorliknande retriever.

Valparna härifrån parade han med en brun cocker spaniel. Denna kull korsades i sin tur med en irländsk setter, vilket gav den dess rävröda färg, som tollaren har idag.

En senare korsning med en shetland sheepdog gav tollaren dess fana på svansen. Men det kan inte uteslutas att såväl springer spaniel som golden retriever har varit inblandade i aveln.

Målet för alla dessa ansträngningar var att utveckla en hundras, som liknade en räv så mycket som möjligt. Dessutom skulle den vara liten, aktiv och intelligent och den skulle samtidigt helst bevara retrieverns lugna temperament och goda jaktinstinkter.

Populär både som jakt- och familjehund

The Nova Scotia Duck Tolling Retriever registrerades för första gången som ras i Canadian Kennel Club år 1945. Idag är den starkt på väg att bli den populäraste hunden i Kanada.

Och det är på goda grunder. Tollaren är en ovanligt intelligent hund och den är mycket lätt att träna bl a till lock- och jakthund för fågelvilt - speciellt änder, fasaner, raphöhns och morkullor.

Tollaren är den minsta av alla retriever. Som vuxen blir den omkring 55 cm över skuldrorna. Men den har större muskelstyrka för vart och ett av sina ca 30 kg. - och mer be-

slutsamhet och mod än de flesta andra hundraser.

Denna mellanstora hund är den idealiska familjehunden, t o m i en liten lägenhet. Den är sällan våldsam, så den rusar in i något eller välter små barn.

Tvärtom gör dess lugna uppträdande den i själva verket lämplig till att omges av barn. Den är mild, vänlig och en trofast kamrat. Den är en glad hund - aldrig sur eller tvär.

Men ta inte fel på den. Den är också en uppmärksam och rådig vakthund.

En alldeles speciell form av jakt

Men det mest enastående draget hos tollaren är nog dess jaktegenskaper. Den kan nämligen locka änder och andra fram mot jägaren. Det har den gemensamt med räven, som den just är utvecklad att likna.

När änderna ser en räv vid kanten av en sjö, närmar de sig genast. De går till attack och försöker att jaga bort räven, ty den skulle kunna ta deras ägg eller ungar.

Detta spel mellan räv och änder utnyttjar jägaren med sin tollare. Han gömmer sig och kastar en pinne eller liknande ut mot vattnet. I sin leklust rusar tollaren genast ut och hämtar pinnen, kastar upp den i luften, fångar den igen - förtjust tumlande omkring på strandkanten.

Kort därefter börjar änderna närma sig i tron att det är en räv. När de kommit inom skotthåll, kallar jägaren tollaren till sig och håller den dold tills skotten har fallit.

Därefter uppför sig tollaren som en riktig retriever och hämtar de nerskjutna änderna. Genom denna form av andjakt slipper jägaren släpa runt på konstjorda lockfåglar.

Tollaren kan den här formen av jakt instinktivt. Den behöver bara tränas att inte jaga fåglarna så länge den "lockar". Men då den är mycket lätt att lära, klaras detta enkelt med hjälp av ett långt rep, som stramas hårt åt, så snart hunden börjar gå efter viltet. Efter en kort tid kan tollaren leka med sin pinne bara ett par meter från en flock änder.

Det är därför förstäligt, att tollaren har vunnit stor popularitet i sitt hemland. Mild, vänlig, trofast och vaksam är den en idealisk familjehund. Intelligent, villig duktig och beslutsam är den en framstående jakthund.

Kan man begära mycket mera?